

H. C. Hansen: Der er sagt adskillige skønne og velmente Ord om at faa Erhvervene i Gang, om at skaffe gode Betingelser for Erhvervenes Udøvelse. Det er i god Overensstemmelse med saadanne Bestræbelsler, naar jeg her vil berøre et bestemt Erhverv paa en bestemt Plads, et Emne, som jeg imidlertid ikke kan komme ind paa uden samtidig at gøre det, som ikke er populært: at stille Krav til vor betrængte Statskasse. Som bekendt findes der paa den store Jernbanelov en Bane fra Aars over Arden til Øster Hurup. Denne Bane er der nu givet Ene-retsbevilling paa, og Linien er, saa vidt jeg ved, allerede udstukket, saa at der vel i den nærmeste Fremtid kan tages fat paa Jordarbejdet. Det har, saa vidt jeg ved, været en Forudsætning, at naar denne Bane blev bevilget, skulde ogsaa det projekterede Havneanlæg ved Øster Hurup bringes til Udførelse. Om Berettigelsen af denne Havn vil jeg gerne sige nogle faa Ord. Paa den 140 km lange Strækning fra Limfjorden til Grenaa findes der ikke en eneste Havn, og dog er der den største Fiskerigdom ud for denne Kyst. De Forhold, under hvilke Fiskeriet her hidtil er blevet drevet, har været meget primitive, idet det næsten kun kan udføres med Baade; som til enhver Tid kan slæbes op paa Land; et mere rationelt Fiskeri ved Hjælp af store søgaaende Kuttere kan ikke etableres i Efteraars- og Vintermaanederne, da man ikke kan risikere at lade disse Baade ligge paa Vandet i den stormfulde Tid af Aaret; det kan være galt nok at lade store Kuttere ligge paa Vandet i den Tid, som er den mindst stormfulde.

Nu synes den Fiskerbefolkning, som bor paa denne lange Strækning, at den har et rimeligt Krav paa, at Forholdene ordnes saaledes, at den kan drive sit Erhverv paa en tidssvarende Maade. Trods de vanskelige Forhold, denne Befolkning har arbejdet under, har den ikke undladt at forøge sin Flaade og forbedre Erhvervet, og den har ikke saa ganske ringe Resultater at opvise. Efter hvad jeg har faaet meddelt, var Bruttoindtægten ved Fiskeriet ved Hurup fra 12. Marts til 20. Juni 130 000 Kr., hvad jeg finder er en ganske anselig Sum. Der har været transporteret fra Hurup til Solbjerg Station 4 546 Kasser Fisk, foruden at der i lang Tid daglig er gaaet en Vognladning Sild til Videre- sendelse til København. Nu forekommer det mig, at naar man skal fremme en Produktion, skal man ikke tage alt for meget Hensyn til, hvorledes Landets finansielle

Forhold er; man maa ikke spare, naar det gælder om at fremme det produktive Arbejde. Indenfor den private Bedrift er det jo en almindelig anerkendt Anskuelse, at det ikke i særlig Grad er Gældens Størrelse, der skal tages Hensyn til, men det vigtigste er, hvorledes Bedriften anlægges. Jeg tror, at man paa samme Maade maa tage Hensyn til, om et saadant Anlæg, som det, jeg her taler for, vil bringe Landet Velstand; det kommer ikke alene de Folk til gode, der direkte har Nytte deraf.

Jeg vil derfor henstille til den højt-ærede Trafikminister at tage velvilligt imod de Krav, som jeg ved vil blive stillet i saa Henseende i en nær Fremtid. De er ikke overdrevent store. Sidste Aar var denne Havn anslaaet til at skulle koste 434 000 Kr. Heraf er der ad privat Vej skaffet mellem 50 og 60 000 Kr. samt Jord til Havnens Anlæg. Det er ganske vist ikke nogen stor Sum, men naar man husker, at den er skaffet ved private Tilskud paa selve Pladsen, forekommer det mig at være et Fingerpeg i Retning af, at de paa-gældende Mennesker trods de smaa Forhold, de arbejder under, er i allerhøjeste Grad interesserede i at faa Forholdene ordnet. Forleden Dag, da man talte om Esbjerg, hørte jeg, at der var kommet en Bule paa Havnekajen, og man — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) — anslog denne Bules Reparation til at ville koste $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Altsaa, selv om Materiale og Arbejds løn er steget siden i Fjor, kan vi bygge en Havn ved Hurup for omtrent det samme, som det koster at faa denne Bule rettet i Esbjerg. Nu ved jeg vel, at en Havn ved Hurup ikke kan paakræve samme Interesse her i Salen som en Havn ved Esbjerg, selv om det ogsaa kun er en Bule, her er Tale om. Men naar man tager Hensyn til, at Østjylland, efter min Mening i alt Fald, ikke er blevet forvænt med Bevillinger til Havne, tror jeg, at man med Velvillie skulde lytte til dette Krav, saaledes at Resultatet blev en Bevilling til den ønskede Havn.

Næsten hver eneste Taler har fra denne Plads omtalt den finansielle Situation, og dette Emne har jo i højeste Grad Interesse i Øjeblikket. Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) holdt en meget lang og omstændelig Tale i Gaar, hvori han paa en næsten landsfaderlig Maade søgte at lægge alt saaledes til Rette, at vi allesammen kunde blive tilfredse, særlig hvis vi vilde som han og